

Núm. de Protocol: 1000009/2017
Núm. Rotlle: TSJA-0000019/2018

SENTÈNCIA 74-2018

PARTS :

Apel·lants: Srs. H. i R.C.N. i Sra. R.N.E.

Representant: Sra. H. D.B.

Advocada: S.E.C.P.

**Apel·lants: AGÈNCIA ESTATAL DE RESOLUCIÓ D'ENTITATS
BANCÀRIES**

Representant: Sr. C.P.S.

Advocada: Sr. J.G.B.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: M.I Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

**Magistrats: M.I Sr. Bernard PLAGNET
M.I Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**

Andorra la Vella, vint-i-vuit de setembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000009/2017**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- Els agents van interposar demanda jurisdiccional contra la carta de l'Agència Estatal de Resolució d'entitats Bancàries (en endavant AREB) de data 14/12/2016, en resposta a dues peticions formulades els dies 5 i 6 de desembre de 2015.

2.- En la sentència 5/2018, del 26 de gener, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 11/04/2018, els Srs. H. i R.C., i la seva mare, la Sra. R.N., estimen en substància que:

-És necessari sotmetre la Llei 8/2015, de 2 d'abril, al control del Tribunal Constitucional;

-L'AREB ha actuat amb abús de la seva posició dominant en el procés;

-El Tribunal de Batlles no pot reinterpretar la motivació de l'acte impugnat.

4.- En la seva contesta de data 9/05/2018, l'AREB estima en substància que:

-Els agents formulen en el seu recurs d'apel·lació al·legacions que no es contenen al escrit de demanda, per la qual cosa ni varen ser analitzades pel Tribunal de Batlles, ni tampoc es poden al·legar en aquesta segona instància;

-L'AREB no pot divulgar les dades sol·licitades en via administrativa per impedir-ho la Llei 8/2015.

-Procedeix que s'imposin les costes als agents, en haver fet un abús notori del dret de recurs.

5.- Al recurs d'apel·lació de l'AREB, presentat el 11/04/2018, l'esmentada agència va al·legar que:

-La carta remesa als agents no és un acte administratiu, sinó que és la resposta a una carta enviada pel seu advocat per obtenir informació amb la finalitat de procedir a sustentar altres procediments judicials, i, en conseqüència, no pot ser impugnada davant la jurisdicció.

-La sentència del Tribunal de Batlles és contradictòria i errònia, ja que manté que no és necessari elevar una qüestió incidental d'inconstitucionalitat tot i afirmar que la lectura literal de l'art. 47.1 de la Llei 8/2015 és contrària a la Constitució.

-No és possible proporcionar l'Annex I adjunt a la Resolució del 21 d'abril de 2016.

-Els agents han de ser condemnats en costes per la seva temeritat i mala fe processal.

6.- Els Srs. H. i R.C., i la seva mare, la Sra. R. N., estimen que cal desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'AREB, pels motius següents:

-L'AREB ha negat de forma sistemàtica la informació requerida, la qual cosa els situa en clara indefensió, i aquesta actuació vulnera el principi d'igualtat d'armes;

-No pot recórrer allò que no coneix, per la qual cosa obtenir la informació sol·licitada és imprescindible per la seva defensa;

-El Tribunal Constitucional s'ha de pronunciar sobre la constitucionalitat de l'art. 47.1 de la Llei 8/2015;

-Han interposat recurs contra tots els actes que vulneren els seus drets, sense que en cap cas aquesta actuació pugui ser considerada com incursa en mala fe processal ni tampoc temerària;

-Les costes s'han d'imposar a l'AREB.

7.- Els agents i l'AREB van confirmar els seus respectius arguments a l'acte de la vista celebrada el passat 20 de juliol.

8.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Prèviament, cal fer un breu anàlisi del procés de intervenció i reestructuració de la XXX i dels instruments que el legislador va posar en mans de l'Administració per fer front a aquesta situació.

Així, el Consell General va aprovar la Llei 8/2015, del 2 d'abril, de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries que, com s'explicita a la seva exposició de motius –que és paràmetre per la seva interpretació–, es va aprovar per donar compliment als compromisos internacionals assumits pel Principal d'Andorra mitjançant l'Acord monetari amb la Unió Europea del 30 de juny del 2011.

Cal recordar que l'article 3.4 de la Constitució del Principat d'Andorra (en endavant CA) estableix que *"Els tractats i acords internacionals s'integren en l'ordenament jurídic a partir de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i no poden ésser modificats o derogats per les lleis."*

La necessitat d'adaptació de la normativa andorrana derivava, bàsicament, de tres circumstàncies: l'euro n'és la moneda de curs legal al territori andorrà; el Principat d'Andorra té dret a encunyar-ne, i el sector bancari andorrà opera en estreta relació amb el de la zona euro.

I una de les reformes necessàries pel aconseguir el compliment dels compromisos internacionals era introduir-hi el què disposa la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.

En el moment en què es va aprovar la Llei 8/2015 encara no s'havia esgotat el termini per portar a terme aquesta reforma, però, d'una banda, la crisi de la XXX, i d'altra, la interrelació entre els sistemes financers –amb el risc *sistèmic* o de contagi entre entitats bancàries-, va motivar avançar-ne la transposició parcial.

Així, la Llei 8/2015 ve inspirada per les previsions de l'esmentada Directiva, de manera que el sistema dissenyat per aquesta Llei es basa en quatre grans pilars. El primer són els seus objectius i principis; el segon, els processos establerts; el tercer, les autoritats encarregades d'administrar aquests processos; i, l'últim, els instruments legals que es poden utilitzar en cadascun dels processos.

En paraules de l'exposició de motius de la Llei 8/2015:

"El primer pilar l'integren objectius i principis, perquè informen tota la Llei (sense perjudici de la seva aplicació en funció de les circumstàncies del cas concret i de les especificitats legals que s'estableixin). D'entre els objectius en destaquen tres: en primer lloc, assegurar, quan correspongui, la continuïtat de les activitats la interrupció de les quals podria pertorbar el bon funcionament de l'activitat econòmica; en segon lloc, protegir els dipositants els fons dels quals estan garantits pel sistema de garantia de dipòsits; i, en tercer lloc però amb caràcter essencial, assegurar una utilització òptima dels recursos públics que s'hagin pogut utilitzar per preservar l'estabilitat i el funcionament del sistema bancari; en altres paraules, l'impacte en les arques públiques ha de ser el mínim possible. D'entre els principis, destaca el referent al fet que els accionistes de l'entitat són els primers que han de suportar les pèrdues.

El segon pilar del sistema dissenyat per aquesta Llei el constitueixen dos processos singulars, de caràcter administratiu, que permeten a les autoritats administratives dotar-se de potestats necessàries per assegurar l'estabilitat financera. Es tracta de la reestructuració i la resolució. Aquests processos no s'han de confondre amb els tradicionals procediments de cessació de pagaments i fallida, ni necessàriament han de desembocar en la liquidació de l'entitat bancària. En efecte, l'experiència comparada ha demostrat que, en termes generals, la legislació tradicional en matèria d'insolvència no s'acomoda bé a les peculiaritats que envolten les entitats bancàries amb risc sistèmic.

Les noves competències que estableix aquesta Llei han de permetre a les autoritats mantenir un accés ininterromput als dipòsits i a les operacions de pagament, així com vendre parts viables d'una entitat, quan sigui procedent, i assignar pèrdues de manera justa i previsible. D'acord amb els principis de la Directiva 2014/59/UE, un mecanisme de resolució eficaç ha de reduir al mínim la possibilitat que els costos de resolució d'una entitat inviable siguin assumits pels contribuents. També ha de procurar que les entitats d'envergadura sistèmica siguin objecte de resolució sense posar en perill l'estabilitat financera. Entre d'altres, l'instrument de recapitalització interna (bail-in) persegueix aquest objectiu fent que es repercuteixin les pèrdues segons l'ordre de prelació previst en aquesta Llei.

El tercer pilar consisteix que gran part de l'administració del sistema dissenyat per la Llei s'atribueix a una Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) com a autoritat competent en matèria de resolució. També, amb la finalitat de finançar, en la mesura que calgui, les mesures acordades en aplicació d'aquesta Llei, es crea, segons el que preveu la Directiva 2014/59/UE, el Fons Andorrà de Resolució d'Entitats Bancàries (FAREB), entitat sense personalitat jurídica que serà gestionada per l'AREB.

El quart i últim pilar són els instruments que les autoritats competents poden acordar i utilitzar en cas de reestructuració o resolució, i sempre tenint en compte les circumstàncies del cas concret.

Aquesta Llei preveu un ampli ventall de mesures, de les quals convé aquí esmentar-ne dos: d'una banda, l'amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització; i, de l'altra, la transmissió d'accions, instruments de capital, drets, actius o passius a una entitat pont. Pel que fa referència a la primera d'aquestes mesures, la Llei, seguint la Directiva 2014/59/UE, ha incidit en particular a determinar quins passius són admissibles per a la recapitalització interna, quins en queden exclosos necessàriament i quins, tot i ser admissibles, en poden ser exclosos atenent la concurrència de certes circumstàncies. Pel que fa referència a l'entitat pont, s'ha estimat oportú cristal·litzar específicament l'objectiu legal general, i per tant aplicable en tots els casos, de minimitzar o neutralitzar l'impacte de la resolució en els recursos públics. Per aquesta raó, quan hi hagi ingressos derivats de l'entitat pont, aquests ingressos correspondran en primer lloc a la recuperació de totes les despeses en què hagi incorregut l'AREB.

Finalment, tenint en compte la situació especial en què es troba en aquests moments el Principat d'Andorra i la necessitat de salvaguardar els interessos generals d'estabilitat financera i de bon funcionament de l'economia andorrana per tal de preservar el benestar general, la Llei preveu una dotació inicial i extraordinària del FAREB de trenta milions d'euros que realitzaran les entitats bancàries andorranes i l'obertura d'un programa de finançament de fins a cent milions d'euros destinat al finançament d'empreses i negocis."

I en el capítol cinquè de la Llei 8/2015 es crea l'AREB amb la finalitat de gestionar els processos de resolució i d'exercir les restants facultats que li atribueix la pròpia Llei.

Tercer.- Un cop s'ha recordat la funció i antecedents de la Llei 8/2015, cal presentar un breu resum dels fets a l'origen del litigi:

El dia 5/12/2016 l'advocat dels agents, en nom d'aquests, va sol·licitar la documentació següent:

- *Informes de valoració encarregats a un o diversos experts independents que han permès aprovar la valoració econòmica de XXX segons resulta de l'Edicte de 17 de juliol de 2015 i subsegüent resolució de 21 d'abril 2016 en la qual en el seu article 49 cita PwC, Key Capital Partners i Jones Lang La Salle com a autors dels referits informes de valoració.*
- *Annex I referit en l'article 261 de la Resolució de l'AREB de data 21 d'abril 2016 pel que fa al traspàs d'actius, drets i immobles.*
- *Informe de l'INAF de data 20 d'abril 2016 segons es menciona en l'article 133 de la Resolució de l'AREB anteriorment citada.*
- *Informe realitzat per PwC a petició de l'AREB pel qual es va analitzar i revisar "...un per un, tots els clients de XXX..." segons s'estableix en l'article 88 de la Resolució de l'AREB. A tenor d'aquest article, el document fou acabat el 29 de febrer 2015.*

En relació a tots els documents, resta ben entès que no es demana, per no tenir cap interès per aquesta part, els noms, posicions o comptes dels clients i tot allò que resta sotmès a la protecció de dades personals."

I el dia 6 de desembre el mateix lletrat va presentar la sol·licitud d'informació (que no de documentació), en relació amb:

- *"A tenor de l'article 120 de la Resolució de data 21 d'abril 2016, del consell d'administració de l'AREB per la qual s'adopten diferents instruments de resolució relatius a l'entitat bancària XXX, S.A., en l'escenari de resolució, els ajustaments negatius de valoració s'haurien fixat en 312.900.000 €. No obstant i a tenor de la mateixa resolució, en resulta que una volta sumat els 175.700.397,44 € de capital social i reserves (art. 137), més els 63.982.594,12 € relatius als valors, instruments i contractes que computen com a recursos propis mínims de XXX (art. 158) i els 21.379.950,99 €, corresponents al principal del deute subordinat i dels passius subordinats de les persones especialment relacionades amb XXX (art. 166) en resulta un saldo de 261.062.942,55 €. Atès que apareix una diferència de 51.837.057,45 € entre el total de les diferents seqüències d'amortització i conversió i els ajustaments negatius de valoració, es fa necessari conèixer com i de quina manera es té previst absorbir aquest import.*
- *En el mateix sentit, i als efectes d'allò que preveuen els articles 33 i 36.2 de la Llei 8/2015 del 2 d'abril, de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries i l'article 243 de la Resolució del 21 d'abril 2016, també voldríem saber per quina raó les societats que formen part del mateix grup de consolidació de l'entitat en resolució, han estat exclosos de la recapitalització interna.*
- *Pel cas, esperat, que se'ns digui que la motivació ve establerta en l'article 33 b ii) de la llei anteriorment citada, agrairíem vulguin motivar quin podria ser el suposat o pretès "contagi", "trastorn greu a l'economia" o "pertorbació greu del funcionament dels mercats financers" que ha permès excloure aquestes filials del procés de recapitalització.*

Finament, en relació a Banco Madrid, es voldria conèixer la següent informació:

- *D'una banda, com s'han liquidat les plusvàlues latents de la cartera pròpia de l'entitat, en quina data i sota quin criteri.*
- *D'altra, atès que l'informe provisional de liquidació de Banco Madrid de data 27 de juliol 2015, d'haver establert la massa passiva i després d'haver-se format la llista de crèdit contra la massa, en la seva situació patrimonial, en resulta un superàvit patrimonial de 42.783.640,39 €,*

interessa conèixer quines actuacions ha fet l'AREB per protegir aquest superàvit, a on figura aquest saldo i quines previsions hi ha respecte del mateix.”

Aquesta petició d'informació tenia la finalitat de “qüestionar raonadament –per no dir aritmèticament- les xifres anunciades per l'AREB en el seu escenari de resolució de XXX; imports que no quadren amb els que s'hi contenen i que porten a un dèficit de més de 50 milions d'euros que no s'explica com s'absorbiran. Altrament, també es qüestiona el perquè les filials de XXX haurien estat excloses del procés de recapitalització interna. Finalment, es va demanar a l'AREB informació sobre el procés de liquidació de XXX i les mesures adoptades per l'agència en vistes recuperar-ne el saldo positiu anunciat”, segons es deia a l'escrit de demanda.

Per comunicació de l'AREB a l'advocat dels agents de 14 de desembre de 2016, es venia a desestimar les sol·licituds de documentació i informació presentades els dies 5 i 6 del mateix mes.

Quart.- La sentència del Tribunal de Batlles va estimar parcialment la demanda i va acordar que la decisió de l'AREB continguda en la carta del 14 de desembre de 2016, que porta a la desestimació de la sol·licitud d'informació cursada els 5 i 6 de desembre de 2016, no és parcialment ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa, i va declarar el dret d'accés dels demandants a la documentació referida en la carta del 5 de desembre de 2016, sense restriccions, almenys respecte aquella part que els afectava i, doncs en estricte respecte a les dades personals de tercers.

Cinquè.- El primer dels motius d'impugnació que articulen els agents fa referència a la procedència de planejar una qüestió incidental d'inconstitucionalitat en relació amb diversos articles de la Llei 8/2015, de manera que aquest escrit més aviat sembla un recurs d'inconstitucionalitat previst a l'art. 99 de la CA i arts. 43 i 45 de la LQTC.

I aquest plantejament no es pot compartir ja que la LQTC no atorga als particulars una acció per poder plantejar un procés incidental davant del Tribunal Constitucional –i molt menys per plantejar un recurs d'inconstitucionalitat-, sinó únicament podran, en el seu cas, fonamentar el seu recurs al·legant que la llei que resulta d'aplicació és contrària a la CA, de manera que no només despertin en el òrgan judicial dubtes sobre la constitucionalitat d'aquella norma, sinó que l'hauran de convèncer de què, efectivament, la llei és contrària a la CA.

Recordis que l'exposició de motius de la LQTC ens diu:

“el recurs incidental es planteja en termes restrictius, imposant al Tribunal ordinari una sèrie d'exigències que demostrin no tant la "possibilitat" que la llei

impugnada sigui inconstitucional, sinó, més aviat, la "seguretat" i el ple convenciment de l'esmentat tribunal ordinari sobre la inconstitucionalitat al·legada i l'aplicabilitat de la llei al fons del procés de què coneix."

I l'article 52 de la LQTC disposa que exercici de la seva funció jurisdiccional, els batlles, el Tribunal de Batlles, el Tribunal de Corts i el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra es troben legitimats per sol·licitar l'obertura d'un procés incidental d'inconstitucionalitat contra lleis, decrets legislatius i normes amb força de llei, és a dir, la legitimació és únicament dels òrgans judicials, i no de les parts en el procediment.

D'acord amb l'exposició de motius de la LQTC, l'article 53 de la mateixa estableix que és procedent la interposició de l'acció d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional si, en qualsevulla fase d'un procés jurisdiccional ordinari, l'òrgan judicial que es troba coneixent d'aquest estima, d'ofici o a instància de part, que una norma amb rang de llei i d'imprescindible aplicació per a la solució de la causa principal o d'algun incident substanciat en aquesta és contrària a la Constitució. Observis que el precepte no diu "pot ser contrària a la Constitució" sinó "és contrària a la Constitució".

És a dir, el primer requisit *sine qua non* per poder pretendre que s'elevi una qüestió incidental d'inconstitucionalitat, és que els preceptes qüestionats siguin aplicables per la solució de la causa principal, la qual cosa no succeeix pel que fa les disposicions addicionals segons i transitòria tercera de la Llei 8/2015.

En efecte, la disposició addicional segona disposa que el règim de reestructuració i resolució d'entitats que estableix aquesta Llei és aplicable en el procés d'intervenció de XXX, sense perjudici de les responsabilitats dels administradors i dels membres de l'alta direcció que puguin derivar de les accions de responsabilitat que es promouen en exercici de les facultats que preveu la lletra q de l'article 52, per minorar les pèrdues de l'entitat, dels seus creditors i les eventuais aportacions que hagi d'efectuar el FAREB, mentre que la transitòria tercera regula les mesures adoptades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en relació amb el procediment d'intervenció de XXX:

"1. Els membres dels òrgans de govern de l'INAF i el personal de l'INAF no són personalment responsables dels actes o les decisions adoptats en l'exercici dels seus càrrecs o funcions, excepte en els supòsits de dol o negligència greu.

2. Els administradors provisionals mancomunats nomenats per l'INAF en el marc del procediment d'intervenció de XXX d'Andorra, SA estaran exempts de responsabilitat pels actes realitzats en l'exercici dels seus càrrecs o funcions, tret que hi hagi dol o negligència greu.

3. Les quantitats degudes per XXX, en seu de la cambra de compensació interbancària nacional, incloent-hi les operacions de cobertura de liquiditat dutes a terme per altres entitats bancàries andorranes per assegurar la continuïtat de l'operativa bancària de XXX d'Andorra, SA, hauran de ser compensades i, si escau, liquidades amb caràcter prioritari, i

constituïran en tot cas un crèdit preferent íntegrament garantit, a l'efecte del que disposa l'article 32.1.b d'aquesta Llei."

Però cap d'aquests preceptes resulten d'imprescindible aplicació per a la solució de la causa principal, en el que únicament es discuteix si l'AREB ha de facilitar o no la informació que els agents van sol·licitar els dies 5 i 6 de desembre de 2015.

El mateix succeeix pel que fa els arts. 35 i 36, en relació amb l'art. 16.6, tots ells de la Llei 8/2015, preceptes que tampoc resulten aplicables.

Els agents també qüestionen l'art. 11.3 de la repetida llei, pel qual s'estableix que el procés de resolució constitueix un procediment administratiu especial que s'ha de regir pel que disposa la dita Llei, sense que resulti aplicable supletòriament el que preveu el Codi de l'Administració, i sostenen que vulnera el principi de jerarquia normativa.

Tanmateix, no es pot considerar que aquest precepte sigui contrari al principi de jerarquia normativa reconegut a l'art. 3.2 de la CA, principi pel qual una norma de rang inferior no pot vulnerar una altra de rang superior, però, en el cas que ens ocupa es troben davant de dos normes d'igual rang -la Llei 8/2015 i el Codi d'Administració-, i, a més, la primera és una norma especial, com reconeix expressament la representació dels agents, que ha de prevaldre sobre la llei general, màxim quan així ho estableix la pròpia norma especial.

A l'últim, pel que fa l'art. 47.1 de la Llei 8/2015, que sí resulta d'aplicació al cas que ens ocupa, tampoc aquest precepte es considera inconstitucional. En efecte, aquest precepte estableix:

"Les dades, els documents i les informacions que estiguin en poder de l'AREB en virtut de les funcions que li encomana aquesta Llei tenen caràcter reservat i, amb l'excepció de requeriment judicial o altres supòsits previstos en la normativa vigent, no es poden divulgar a cap persona o autoritat, ni es poden utilitzar amb finalitats diferents de les finalitats per a les quals es van obtenir. Aquest caràcter reservat cessa des del moment en què els interessats facin públics els fets als quals es refereixen les dades, els documents i les informacions."

A la Sentència del Tribunal de Batlles se sosté que la tesis de l'AREB –que no pot facilitar la documentació i informació sol·licitades per impedir-ho l'art. 47.1 de la Llei 8/2015- és contrària a l'article 10 de la Constitució, en la seva vessant del dret a la defensa i, el dret a un procés equitable, i, a més, l'esmentat article *"estableix clarament que el caràcter reservat de les dades, documents i informacions cessa des del moment en què la pròpia AREB pública els fets al què es refereixen les dades, documents o informacions. Conseqüentment atès que, almenys respecte els documents que s'interessen en la carta del 5 de desembre de 2016, es tractarien de actes preparatoris que han servit per fornir a l'AREB els suficients elements de judici per a la decisió (i, que posteriorment ha estat objecte de recurs jurisdiccional) i, quina existència s'ha fet pública amb la publicació de la decisió definitiva, és*

clar que el caràcter reservat ha cessat i, l'AREB havia de lliurar aquesta, sense restriccions, almenys respecte aquella part que afectava als demandants."

Tanmateix, cal recordar que l'article 84 de la Directiva 2014/59/UE estableix l'obligació de confidencialitat dels organismes de resolució (en el cas andorrà l'AREB), i l'apartat 2 d'aquest mateix article disposa:

"Con el fin de garantizar que se respeten los requisitos de confidencialidad establecidos en los apartados 1 y 3, las personas del apartado 1, letras a), b), c), g), h), j) y k), velarán por que haya normas internas al respecto, incluidas normas para asegurar la confidencialidad de la información que se transmite exclusivamente entre personas directamente involucradas en el proceso de resolución."

D'altra banda, la garantia dels drets de defensa de l'interessat queden salvaguardats amb el propi article 47.1, en tant que preveu la possibilitat que les dades siguin requerides per un òrgan judicial, qual cosa és evident que no es pot considerar contrari a l'article 10 de la CA.

Per això, tampoc no és pot considerar que l'article 47.1 de la Llei 8/2015 sigui contrari a la CA.

Sisè.- Pel que fa al recurs d'apel·lació interposat per l'AREB, en primer lloc al·lega que la carta remesa als agents no és un acte administratiu, sinó que es la resposta a una carta enviada pel seu advocat per a obtenir informació amb la finalitat de procedir a sustentar altres procediments judicials, i, en conseqüència, no pot ser impugnada davant la jurisdicció.

Tanmateix, aquesta al·legació no es va formular a l'escrit de contesta ni, en conseqüència, fou analitzada pel Tribunal de Batlles, per la qual cosa no es pot introduir en aquesta segona instància.

D'altra banda, també al·lega l'AREB que la sentència del Tribunal de Batlles és contradictòria i errònia, ja que manté que no és necessari elevar una qüestió incidental d'inconstitucionalitat tot i afirmar que la lectura literal de l'art. 47.1 de la Llei 8/2015 és contrària a la Constitució.

No hi ha contradicció en aquesta decisió, compte tingut que el Tribunal de Batlles fa una interpretació conforme amb la Constitució, d'aquí que no plantegi qüestió incidental.

A l'últim, l'AREB afirma que no és possible proporcionar l'Annex I adjunt a la Resolució del 21 d'abril de 2016, ja que conté un número identificatiu del client traspasat, i representa informació tan sensible com publicar la llista de clients d'un banc del país, i perquè al donar còpia d'aquest annex, només constaria un número d'identificació, que

és personal i intransferible per cada un dels clients que conformen el banc.

Cal tenir en compte que a la sol·licitud presentada pels agents el dia 05/12/15 demanava *“Annex I referit en l'article 261 de la Resolució de l'AREB de data 21 d'abril 2016 pel que fa al traspàs d'actius, drets i immobles”*, i l'art. 261 estableix:

“La relació detallada de clients i posicions, actius i passius, drets i obligacions que es transfereixen a XXX, mitjançant la present Resolució s'inclou en l'Annex I. Per raons de risc per a la reputació, de deure de secret i de protecció de dades personals, no es procedirà a la publicació d'aquest Annex I.”

Arribats a aquest punt, és necessari destacar que els agents, en la seva condició d'antics accionistes de XXX no justifiquen un interès en què li sigui lliurada aquesta llista, en la mesura que incorpora dades de tercers aliens al recurrent. Per la qual cosa cal estimar el recurs de l'AREB i revocar la Sentència del Tribunal de Batlles en quan estima parcialment el recurs i reconeix el dret d'accés dels demandants a la documentació referida en la carta del 5 de desembre de 2016, sense restriccions.

Setè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pels Srs. H. i R.C.N., i la Sra. R.N.E.

Segon.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat per l'AREB i revocar la sentència recorreguda únicament en la part que estima el recurs dels agents.

Tercer.- No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.